

הכל על

כפר

קאס

נתן אל

זר

אורי

דן בן אמ

יצחק זיר

עמוס הינן

אברהם שלונסקי

גרשום שוקין

מן העתונות העברית

"חדשות צבר"

תגובת הכנסת

הנבחרות

הרחה, אחת בחודש השמיני (פאטמא ואור סרסור), וכן נשים זקנות בנות 50'60, ואף ילדות (לפניהם עיטא ורשיקה בירי), בנות 13.
הנערה שסיפור על כך, נמצאה ונפלה בין הנושים והדוברים חשבו שהיא מתה.

האב והבן

בתוך הכפר עצמו, אירעה שדרת באורעות טראגית, כאשר יצא מביתו סלאח שאקר עיטא, בן ה'8, כדי לאסוף אל הבית את הנו השכית למשפחה, שוסידי שמסרינגבול ידו בו והרגוהו בן הפסוק.

לקול היריות יצא אביו, שאקר עבדאללה עיטא, בן הבית, ואף הוא נורה מיד ונפצע. אשתו, רשיקה, מיהרה גם היא להצדה ונפצעה גם היא, והיה גם גורלה של הבת נורה, בת 18, כבי של הילד, הוחזק מבין הפשטות, שלא נפגע או נהרג, מת למחרת היום שבשקילב את הפרשה האור אביו של הנער, שאקר עבדאללה עיטא, בשכבו מצוע בבית החולים ביליונסון, כעדות חתומה בפנס ידו:

אני, שאקר עבדאללה עיטא מחושיב כפר קאסם, הוחזתי את הנצח שברשותי ביום שני, 29.10.56 למקומו הנפצע מול ביתי קרוב לשע חמס בערב ויחד עם אשתי רשיקה עבדלה עיטא, בת 33 שנה ובתי נורה שאקר עיטא, בת 30 ובני סלאח בן השמונה ואביו עבדלה מולימאן עיטא בן 95 שנה, רצו לחזור הביתה והנה סני שסייגם, המחזיק ברכב ובכסף וזרים עליהם, אני ונפצעתי ונפצעתי ארצה, כן פצעו בבני סלאח וכאשר עבדאללה, שנפגע ורגועם הפצע אשתו, שאוק נפצעה בת ביתי חלילה כליטונסון כן פצעו את בני נורה והיא באמה ביהחוללים האחרים כן לקח אותנו לכפונות צבאית לבית החולים.

אני בבית 47 ואיני יודע אם אבי מת באותו היום או ביום השלישי.
לפיך דורי קרא בבית את הצדות האות שהחמתי עליה כשאני במלוא הכרתה."

המבונות שנמלטה ממוות

סדרהכל, צערו השוטרים בצורה ואת שלוש מבונות משא, וחרגו את כל הנבנים והנשים שהיו בהן, באש מבונות ירייהם רובים ותחלשלים.
נוסף על אלה, הרגו בכוחות זו רוכבי אופניים נוספים, הולכי רגל ונוסעי קטניות. מבונות הפועה, שהנער למקום עם ארבעה פרטים, נפגעה גם היא על ידי השוטרים למעצב אילוף הוא מנעוניהם הבהו מבונות הפועה במסופ, וצחק ונהג לנעו לא לעצור, והנה נשפט לו, עקף את השוטרים ונפץ במחיריה נדלה אל חדר הכפר, הרווח לכן, נפצלו ונפצעו של המבונות הזאת, פרס לאחד מהם, שהרגו כן הוריות שירו השוטרים אחרי המבונות המחרתה.

בין נוסעי אלה המבונות היה גם הנער עותמאן סאלים באציר, בן הדג, כאשר ידו על חריו למבונות, נפצע הנער, אך לא מת. הוא נפץ את עיניו והקפיד פני מת, ונשאר שובב בין חיות הרעיון עד למחרת היום. למרות הקור שפוצר של חלילה, שרגם לעני הפצע מכל קשה, לא הוצא הנג מפיו, פסחו כן ותרונתו.

במידה שהנער לקוהו המספר והרכיבול בדורום, הורה הקצין שפקר על שמירתו ורכס במקום אחד, ורק כשהיה נאספים 5-10 מהחורים לכפר, הוא נותן פקודה לירות בהם ולחלם.

גם הילד מחי עבד עיטא, בן הדג, נהרג יחד עם אביו עותמאן עבד עיטא, בן ה'30, שעה שחורו יחד עם עורם לספר.

עבדאללה סרסור, בן ה'14, ונפיקה סרסור, בן ה'17, נהרגו יחד עם אבם סאם עבדאללה סרסור, בת ה'51.

בקרית מחסור טאהא, בצעירה בת 17, נהרגה יחד עם אמה זיב עבד ארחמן טאהא בת ה'65.

צעד חשיאליס בן 16, עבד ארחמן עקב סרסור, נפצע גם הוא ונשאר שובב בין עריות הנחיות עד למחרת בבוקר.

הנער איטמפיל עיקאב באריו, בן ה'18, נפצע בגרלו הפועה, אך למרות זאת הצליח להילחם אל חור אחד מחברי הוותים בסביבה, שם סיפס על קץ ויה, ולא ידו כן הצמרת אל הקרקע במשך יומיים, פסחו כן הדרגות, רק כעבור יומיים עבר במקום אחד הרועים והנער של הנק קרא לו לעזרה, הוא העריך לבית החולים להחשונה, אך רגלו הפצועה סבלה ביתנים מהרעלה והיה הכרח לקום אותו.

עוצר וקבורה

פועלתו זו של שמסרנגבול בכפר קאסם נמשכה כשעה וחצי, בקרן בשעה 6.30 בערב עבר במקום ויחיד צה"ל, שהועיקה מיד אמבולנס, בראותה את המראת המוצע. האמבולנס העבר חלק מן הפצועים לבית החולים ביליונסון ותחלששם, פצועים אחרים לא העזו לבוא מן המצווח אלא למחרת בבוקר אן כנהרגים.

מיד לאחר התקרה, הוכרו בכפר קאסם עוצר מוחלים, שהיה בתחוקם במשך כן יום ג', ה'38 באוקטובר וביום ג', ה'39 באוקטובר, של ער לשעה מאוחרת אחריהם והחורים. במשך היום הזה, ניהס המספר בהם מחושיב הכפר השכן, בגילוליה, שהובא לכפר קאסם כדי לקבור בחינות את קרובות האסור, לחשבי כפר קאסם לא ניתן לערוך הלוויה לבגישותיהם.

לאחר הלוויה נכנסה קבורה, כל הרעיון נקברו בחלק מיוחדת במחור הכפר. קודם לכן, הובא מוריה הכפר להאשקעין על ספת הלוויה.

במרחל, נהרגו בכפר קאסם 49 איש, 13 נפצעו, בין הרעיון היו 13 נשים וילדות. 24 מהרעיון היו למטה מולי 18, מתוכם שני ילדים בני 8.

הנאשמים

כקשר לאמורעות אלה, נפצעו 18 משוטרי קצא שמסרנגבול במחורים. הם הושמנו נרגז במתה החולה לפני שחלבו ב-214 בן הפקדה תחוק הפלילי, שפוענוס החריו עליו הוא שמסריעלם כן תחשורים מחורים כמפער במתנה צבאי 47 קבוצות נפרדות, ליוו מהם נסמר בכר כתביאישום, ולאחר מכן הם הורשו להתראות עם בני-משפחתיהם ועם עורכי הדין שלהם.

בשעה שנובהת שורות אלה, ידעו כי הוחלם על הצמדת הנאשמים למשפט צבאי סגור, כפי ביתדין צבאי מחזוי במחשיב כאחד ממחנות צה"ל אישים בשמלה, ביתדין זה עתה לשיטת את הקבוצה הראשונה של הנאשמים, שייספסו כנרצק קבוצות נפרדות. שמות הנאשמים בקבוצה הראשונה: שלום נוסר, נבדאל אולואל, מחלוק הרוש ואלבסר חידה, מסקי הדוד וכפקר מחלקה במסמר הנבול ייססו בקבוצה האחרונה.

מחבב כמספס יומי-סנאולוף מסה דור, המחבב הנכלי של צה"ל, על הנאשמים מסקר הדגור, מסקר המחלקה שלום עופר יצו עורכי הדין מקאס עוצר, אשר לחיצין ויעקב אורן, הנאשמים האחרים ביקשו למנות להם סגוריהם מספס.

כדור, שליטת הממשלה לפי שעה מוצרים בכך של 1000 עד 5000 ליי למשפחות הנפגעות. איש מחושיב כפר קאסם לא הרש לפי שעה הכיעת סעיפים אורחית על הנשים שנגרמו לה.

חללי ה-29 באוקטובר

כפר קאסם

49	בת	סאם עבדאללה סרסור
16	בנת	של סאם סרסור
14	בנת	השני של סאם סרסור
45	אב	ליף ילדים
38	בת	הרה בחודש ה'38, אם ל'6 ילדים
35	אב	ל'6 ילדים
26	בן	ל'6 ילדים
27	בן	ל'6 ילדים
17	בן	מחמוד ח'דר סרסור
16	בן	מחמוד פלום סרסור
14	בת	מחמוד עבדאראזק סרסור
45	בת	סאמבה סאלח סרסור
30	בן	זאנללה אחמד עיטא
12	בן	עומאן עבד עיטא
12	בן	מתחי עותמאן עיטא
27	בן	אברהים עבדאללהאד עיטא
20	בן	עבד פלום עיטא

בנו של עותמאן עבד עיטא, רדעים עיטאנו בעת חורגים עם צידים.

הנח אשה ו'2 ילדים

הנח אשה וילד, אחיו אסנע סלום עיטא נפצע קשה, מרגילו יעד חורו נמצא בבכס.

אחותי של סאלח עיטא

17 בן

15 בן

15 בן

12 בן

8 בן

95 בן

50 בן

60 בת
49	בת	סאמבה מחמוד ביר
25	בן	עבד אריחים סרסור כדור
17	בן	עבדאריחאסר כדור
13	בן	רשיקה סאליס כדור
49	בת	קאסם טאהא
17	בת	זיב עבדאריחאמן טאהא
30	בן	קברית מחמוד טאהא
12	בן	עלי עותמאן טאהא
35	בן	נ'סאח פלום טאהא
18	בן	מחמוד סרסור
17	בן	מ'סא דויא סרסור
14	בן	עלי ניכר סרסור
50	בת	במיכא אחמד עאמר
17	בן	סאלח מחמוד עאמר
15	בן	סאלח מ'סאח עאמר
17	בן	אחמד ל'ד'ה עאמר
35	בן	מחמוד עבד אלינגאמר
8	בן	ריאד ר'נ'א המדאר

ט י ב ה

מחמוד חביב

מחמוד עקל ל'אכר

ט י ר ה

ניכר עבד ארי'אכר מולטן

לא הפסיק להנעיד מספעי קני הסוכר אל ביתו

גילגוליה

אשה אלמנית

כפר ברא

פועל אלמוני

עבד בכפר קאסם

יְהִיָּה הַמַּשְׁפֵּט פּוֹמְבִי!

האם גרעם שוקן

עם העיבור היה במצבו א
לפני הלידה הכריזה לידות א
עמדה הכריזה הכריזה לידות א
א - ע יד מוסדות השפחה
שם ספק דא יקרא א המלה
להחיה א ממש טובה מכול לפתח
ללכת א המס השלישי במידת ישראל
בשכונת פנים ברוחם צורה אין מחסר על
שפיעות ואין על בבורם על אנשים
השפיעות א בבורם פני דיומן על יד
השפיעות חובתה עליו לבער את הגזע
השפיעות ראשון בקלע מצרף הלאומי
והגאון ראשון לבעור את הוא השפיעות
אחרי כלל אלה הוא ארבעה חומות
אין כללי הגזע. אן קולת את הורד העצור

שלו המסורת צמח והתחדד לשרת בשנים הבאות ויחיו שני מספר הנבואה אלה רק המשתמשים לגבי הפקודה ולחוקים במקום שיועדו תקפות כמוה בחלשים שמסוגלים אלא שני לראות כבוד כלשהו חיי האדם ליהנות אנושי כלפי האדם שאינו נושא נשק? כיצד נבטחו שמעדיהם אלה וישימו לבחינת כיצד פקודה חוקית בעל פקודה בעל חוקים אם לא יטעו בלוחמיהם לצדדה של נכונות להשבע לפקודה ולצדדה של דוח קריבות וזו לא צדקה?

מאות אלפי אנשים יודעים על
מה שקרה בכפר קאמב אולם אין
דין וחשבון מפורט ומדויק לא
הורשה עדיין להתבסס על תגובות.
הסיפור מועבר מפה לאוזן אם
יתחיל הממשל נגד שילוחת אני

אן לחזקת, די העלס הירחוטס שאט
המסלה געבט גיט אן די הקרסן המועצות
בכפר קאסאם ביים הרשען פון פערות
דין מיטן, הנהגות המועצות פון ישראל
יצא להלכות, די להטיר אן מנתה הרד
עסן מעלונ, וואוירן הונד קאסאם אפיש
אחרס אן התקנס האפשיסם הסידיס
ביוון התקנס עליון רחש ברלבס די
אן אורזיס ישראלים מרת טעשען הקובנה
שאטשם אול נעשט אן בתים פון שטח
ישראל מחמירי עד יוון אן אשטס.
אן ארס קרענו העקסן להלכות
גורס שראל עס סה שקורס בפי ראש
המסלה, מעסע וועג מחמירי,
והעקסן אד אן בדרונן בלנס
העקס אן הרשען אן אן העס
במחלוקת, די תעשען ישראל ודי

זרע הפורענות

מוסר, ואינו מסבול, אלא על אחר מסבול לה-
לך. כי, טיפס דבר המסליל אוד על רקע
המפועל, אינו יכול להקטיל על האשמה
הנראת לו במצעי המפועל עצמו, אבל אולי
מקורוֹרֵם כמה אשמה – עברוֹת הנעוֹת
למלואו, וגם לאחרא הרוצחין את ידם במצ-
עוֹת אלו, **כִּי הֵן אֵלֶּיךָ מִקְדָּה בְּעֵינֵי הָעָם**
הָאֵלֶּיךָ מִקְדָּה בְּעֵינֵי הָעָם
בְּיָמֵינוּ מִתְּחִלָּה מִקְדָּה הִיא הַמִּשְׁכָּה
בְּתַלְיִיקוֹת?
בְּהֵן אֵינֶם נֹאמְרִים לְעֹצֵר עֲוֹנוֹת בְּיָדֵינוּ
בְּהֵן אֵשֶׁת הַמִּשְׁכָּה נִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה עִמָּנוּ
הֵן הַמִּשְׁכָּה לִּי מִשֶּׁה בְּיָדֵינוּ, מִשֶּׁה
הֵן אֲדוֹר?

סרשת כפר-קאסם אינה מחלה. היא דק סימפטום של מחלה. לא גרפא אורח אים לא נהיה ביום מאד כלפי עצמו, אם לא יהיו לנו האופן היסודי לקבוע דאגנותה כוונה.

קולם גם נודה ואם כפה מלא: אינ
זומים יותר מאחרים. דברים הקורים לעמים
אחרים, וכולם לקרות גם לנו. כסגנון הצפון
ית לנודד אחר, שסיוות גם לנודד זה.
הפיתוי המבטורר נודד נהנה מן
הנשק, פיתוי האורב לכל הדור
לכל אדם המצויק פיתוי אדם הנשק
ישנו סימנודד לכלם היו אדם
המדינה קרה עד האשמה פיתוי
אזנו זה גם לנודד זה הפיתוי
עכשיו.

[illegible][illegible]

1. 凡在本行存款，利息按日计算，按月结息。

בשפוט מילכי כזה היה חזית נוראה לעם
ללו. לעם שהוא יורש לדורות של רדיפות
ועשיית זעזוע, תהיה זאת חזית נוראה שבו
תיום. אולם העם חייב לעבור את הזעזוע
פסי הזה כדי לעמוד על גורל הסכנה,
ולחשוב, לחשוב, לחשוב, לחשוב, לחשוב.

לא די קריוו את הדינים והדינים
ו"דינים לא שפכו את הדם
וחז"ל חייבים אהבה ודשדשמש
דינים אהה בדין לקום טעם ל
ח רובין, בדין לקום טעם ל
דין שיהיה ראוי לקרשם שדי
תם המדינים ביום חסדי חיים
בתיקנות של שדי ופארן.

白話法名

להרים את קולו ולירות סלעים של קיסרון בסמולדור ודעת בשרקאס.
היהה דיריאקסן של אציל היו גם דיר
יאסנים על התנה. דיריאסנים גדולים
דיריאסנים קטנים. היו אנשים שכתבו על
ספרים. התעניו עדות של דיריאקס.
ישל את רצה לשלום. התכינו אותם בים
ההטענות. אצרו שהם משפיעים את
שמו הטוב של הנוער העברי. השגור
העברי הוא סמולדור לברסם אלה. התעניקם
אצרו שאם אצנו היו בלחלות משפח מקור
אחר או שיעים שלא היו צדיקים לקרות
אחר לברסם על סם

תורן המבטח בלדות נפיש
שמונה קפת של השוקה על פי
הדור הזה של מלכס המלחמה.
המנע הימיות. דתת למסע בסימנים
הראשונים של המלחמה הקטנה.
הכל פנים על אינה קיימת כלל.
יכר ניתן לה דחפתה.

הוא היה יסולו את עצמם היום: האם
הם חסידים או קהל נגד הנוער שגור
בשנים אלה, אחרי שם לא עשו דבר כדי
לחסן את נפש בני מחלה זו? האם אין
שום פתרון למצבם? האם לא היו צרי
כים להקדיש גם אותם למשפט?

האם מותר להם להזכיר את ירידתם
לארץ? וקיים אנהם גם כרה חזקה
והקצת שכולנו חסידים האמינים גם היום?

השפעה במוסד, כתוצאה מהתעללות לחץ
והיכרות עצמו. והדודים כי כח מאושר שמר
הנבחר מילא סדרה בלתי-רוחית, ובי כח
אני ספק נהרגו אנשים חסמים ומשנים כבו
מקום הערוב, ביונים ברים: שנים ויורם
נחורו לזנים הביתה בומר "ומעבודה.
אנשים ויפול לזין צבאי.
אני דורם לה-אשמים, אני מנסה לה-
לוח לחץ נשים לה אנשים המסוגלים
למלא סדרה בלתי-רוחית" ככתוצאה
מה הערוב, "ברבים, שנים ויורם, אני

[illegible]

שבונו דומים קצת לנצי"ם
אני מתכוון לפרשת כפריתאם.
אני מתכוון דבר אולם שחרית
את קולב, כי כשיר ופי במאמר
כדי לפרט נד מעשההזיועה.

רצנו את דינו. הכרנו בקול גדול ובהת
נבשות רבה נקים אנחנו מן הדם הזה. ראו
אדם.

ב זאת תמה דרך זולה. אולם האם יצאנו
כי טובה?

השכנו אמר לי אחד החברים, בן
השם עמקציון עזאל: "אני מקוה בכל
הימים האלה להתחברו לפינת העשית
עם התורש מפי שלל העלו מיעוט על
עמם כי בני העם הזה מסובלים בלעז
בכל מקור. וזוהי חשבוני הנוצר
לכל שנה מכל נוצר אחר, ובי לנו לא
לקרוא מה שקרה לאחרים, אולם אני
יודע לנצח וראוי יודע שאנחנו מסובלים
בדבר הזה, לכן אני יכולה להתחבר מפרשה

ברצו הראשון רציתי לענות לו בחריפות, אך פתע נראה לי שהוא צודק. פרשת כספי אסב לא התחילה בנובמבר 1956. היא תחילה לפני הרבה, הרבה שנים. ומי ששתק ו נובמבר 1956, יש ספק אם זכאי הוא

קטני השתיקה

22 11/10/19

[illegible][illegible]

קצת רחוק ביכולי להעלות שאלות
 עמוקות ונכונות לידעכם, ש
 הן חיוניות והנכון להעלות עליהן
 בעיתונות המקומית עלול לא להביא את
 העניין באיזה עניינים עומים שם
 על דעכם על כל שארית כספר קאסס וכה
 העניין עומים אחרים כגון באקטור
 הפרשה וכל בענין שיהיה
 עליו צורך לדון בו
 ונפיל על הכלל שאלות ודעות
 שאחרת להלכה שאלות
 כגון, צריך נדון משפט פסכני
 לא רק שיהיה שנוי משפט פסכני
 צריך לדעתו כי נזק מביא, וכן
 על הנון שגורם לו מביא, וכן
 המוסר הוא שיהיה בזה ידוע
 המוסר הפשט שיהיה שנוי
 אדם כיצד שיהיה שאלו
 אדם או אחרים - וישמור את
 האמונה והדעה וזה אדם נזק
 שיש שיהיה ידוע, מה שיהיה
 מחייב פסכני; וכן כל אדם
 על דעכם על חקוק שהוא אדם
 וכן שיהיה מחייב דמי פסכני
 חקוקות; אחר שיהיה שנוי
 בזה מחייב, נזק מאתן דת
 פסכני חקוקות פסכני חקוקות
 דת שיהיה בזה מחייב דת
 דת חקוקות פסכני חקוקות

תועבה כפר קאסם

באת אברהם שוויקרי

תועבה נעשתה בכפר קאסם. והמזמון היהודי לא יירגע גם אם עושריהתועבה יבואו על עונשם החמור ביותר. יש רק דרך אחת "הורגית" את מצמוצו: לעקור מן השורש את הנאצים המאפסדים שפיט זה במדינתם.

התועבה היא אימה — והדברים עליה צריכים להיות דממשטיים. זהו פורנוס! ומו כמנוי ידוע, ש"ס פורנוגראפים אינם מעשה"התועבה" — כמחולל, כמכיל, כמפני, יש להיחשב כמכילי ציורים ציוריים לבוא על עונשם. ומשפטם צריך להיות גזיל לא שום העלם ומשפטם עקבות. — כי ידיעת האמת חמרה עד חומה לעולם אינה מסבנת כלום. ולעומת זאת יש בה סיב כיום לטיוח האווירה הצבורית, העכורה אצלנו. בנקודה הזאת עד כדי סכנה. אן אין זו שאלה של האט רענונה, ובמקומה היחיד דים. במצעי הפשע כמו ידיהם. רוצחי הרצח בדם קר — לא סני. יש לעקור את שורשיהם.

וגם כאן הדברים דממשטיים הם: שורשיהם הוא כפולוסופיה האטנאליסטית של אינדיבידואל, הצלחה השגויה, בוטניסטי האכסיומה הנשענת בלבבות, כי אריב יתן אנו. היהודים והעבריים בארץ לא יגיעו הגיעה חשכה להבילי בן הכרת לאיגוה וכן שרירותיב אדמיניסטרטיוטיות, בן אורזיה בארץ כמחונן במינימום התחבירי לאורן הגבולות ממש — לבין הממשל הצבאי, המסיג את גבולות התיוח וההכרח והנפק למעשה שקבדה, הפלייה וגנישה של שררה"לשמה נוסח האדמיניסטרטיוטיות הקולנואי ליות. מעשינו, גם מעשי הכתונות. שהם צו עליון לאומה, ציריכים להחייס על ההנחה שאין לערער עליה, כי גורל אחים במסתון. אתה, כי גורל היסטורי תוא לנו שהותחייסו, וכל מחיצה ר' מדות בינינו אין הן לא צידוק מוסרי ולא נימוק תועלת, וסופן שיתקבצו גם בנן.

תועבה כפר קאסם הוא פרי בארשים של שורש מציאות, והיא אהורה. חיליה לנו להעלם ממנה ולא להסיק את המסקנות עד גמר ר.א. משפט גלוי, עונש חמור — ועל כולם: עקרת שורש השאט — והי המסקנות, וכל אהבה עמו באמת. כל דורש טוהר לא על ידי קפות זולתה וצברך לקריאה, שהגיעה שעה הודקת:

— יבוסל הממשל הצבאי!
— תובסתנה היחידות אורה ל'

אכילוסה הערבית!

העתונות העברית על כפר קאסם

הגות הכנסת

בתקופה זו של "חסידי הנוגל" בין העיתון בתקופה זו של שמינית, וסוף, רצח עומם ואופוריסטיות יראה את הברב המכסיות או כוון קרשיות — אן עירכה הוא וזו היתה הרעשנותו גמא חמור באוניה קרה קרה ורוא — אטאית של הכנסת: העם כולו הרעיש וקולו מצפון והרעה כנה שמעשה בזה יכול היה להורשש והוא רצה לתת מעבאמה לנעונויו אה.

מסבחה זו עורקה המנה זו של הכנסה קרוב כל כלסי פנים למפן עצמונו למפן ילדיו, למפן העם היינו וקוקם להצורה חרשיתית זו כי לא יתאם חמורו מעבאמה צח והוא אהלי קטא אשר הלה.

מערב, 13.12.56

הם יהיה משפט מנור ומסוגר המ"ת נהל בחזרה"הרע, ואשר השופטים בו יהיו מכונים עליון אלה המסקינים את הממשל הצבאי המכבד באוניהם הערבית.

התקופה הצפונות, האוניה והיבוקרסיות הוא שיעור בכנסת דיון ביעות העיבור הרחב הוא בהכנסת הקצו ועדה פרלמנטרית. בה היתה היוצגות כל הפרעות אשר המסקיה להי קור את כל הפרשה, ללנות את כל האחריות להדקה, ולהסיק מסקנות כדי צו למנוע בעד הישנותן של מעינות מאכלוסיה הערבית.

יעדך משפט מכוין ויבואו כל האה" ואם על עונשם

קול העם, 3.11.56

ברשת אשחר הגבול

מדינות ישראל לבני המינס הערבי עברה תמיר במרכוס ההתענות הבית לאורח, דועת הקול הערבי נכנסת במירה רבה על פי חמור לא חשבונו האלחודים. יתכן שלחנות הארדון חרבה לו נולד חמור יורה על יונו מעשה שיואר בעולם מעשה בלתי אנושי מאד על ידי עני מוסרי או צבאי כל שהוא התקול בהאננות מפני לים מדיניים. מחובת הממשלה ארוא להחבסר בכבוד ראש לשאלה. אלו אצטעים עליה לוקים כדי להבדיר בסני ההוטמים הערביים של ישראל ולסני העולם כולו, כי מה שירב באוניה כפר במשולש הקטן עומד במחור מחלסת למדינותיה של הכרנה כמסר הערביים. מעשה כזה לא יחזיר עוד, שמעביר עשי את מעשיהם ככסירי חוק וכוסר, ושאנו מויעצים כל מה הקול לא פחות מתישבים הכסרים עצמם.

האופות הרעשני על מוסר הפרשה אינו מספיק כדי למנוע מן העיבור המסקיני והוא את הדיועה של העקררה והוא מאפסם אף הפנה שמרנות בלתי

מסכנות ובלתי למונה, המעמידות את מדינת ישראל באר שילוי כמא. אינן מוסר המדינה הוא לתת פטרס מחר ופטריות לכל הפרשה, באמצעות הגלויים לכפר על מעשיהם של כמה אנשי מוסר הגבול לא ישיא פרי, אם לא מספר בכנות לעולם מה באמת קרה שם.

חשיבות רבה נועדה לנו לעצרת נחול המשפט של נאשמים אלה. כל דחיה חשש ככתב האשמה נגד המדינה, כל ניסיון להסחיר את הלהל הממשט יגורו אחריו חשדות כמא אין ככתבנו להי יניש באמת את האשמים. משפט אנשי משמר הגבול צריך להתנהל בלחיות מתוחות — מתוקה הצבאית באשטור ומעוררה נולל כשפטם שלא כמחור לוחות כמדינה. יש לתת אשטור חמשי המקום להיות נחמס בעת המשפט. חכר נוצר בראש וראשונה להם. אם הם לא יהיו משמועס שמדינת ישראל עדיה צוק בלי הגרל דהם של התרבוה, לא ישינו מאמצינו את מטרדם.

הארץ, 14.11.56

זהו מחנו טהור

אלה המלאים תפוקות של שמירת הבחון באוניהם של נקרותהרשה, וגאסם כנען עם בני המינס הערבי רצוננו לראותם שקולים ומפריים, אן שומרים כפקדונות על גלם דמות החיל העברי שלקולם לא ימוך בשקו נגד אים כן המיעוט אף משפט. הגו רוצים לראותם שוקליצו, כסידם חנו נחמה על הדקן כדי להחיל אמת ופחד על אורחיהם שליוה וגם כשהמחר בלגיה מאלן אותם להחיל צוה א להשתכס באמצעים המוריים חייבים הם לעשות זאת במידה עליהם של אחרות ושוקלי דעת, ואכן, מכורים אנתר שכלה הם רובם של מילאי הקרדינלמחנך בישי ראל, ועל כל הלאו בני קשה. המאיר עות"ה האלה והקדירו לא מפעם את הארשנה.

כידוע המעולה הממשלת את האחר אינו אליין. אולם הדברים חורגים מחמור ביורר משפטי. הם נקובים עד ההום החיילת המדינית והתכבדות ודוסוננו האוניה. חייבים אנתר לישאל עצמנו עכסם מעלה רצו בכלל אפשר היה שיקרת הכרזו יש להניח מראש את נסיוות המעשה: בחיחורצצצצצ, אבון השליטה העצמית, הכרז לבצע את המפסיר. אולם שום נסיוות מקולות אוישיות וסובינסקיות אין בהן כדי לתרץ להתנהגות אכזרית בלתי"הצדקה. ולכן חייבים אנתר לששש בשקו של שטא התנבס גם בחינוכי של החיל ספילאחמסקר תקשה שאור והבולתי עכסם משלו מקשחותולל. חיליה היא מופיעה ענין. מסכה נוקשת, ונקשת אחריו בן גורל להתנהגות כל נסחור מעוני עצמנו כל חמסה מעין זו, כי הכרז בעל התנבס בנו מדיניות ומפסיר. וקשת היא האור הוקעה בכל החכירות של החיון הפי כורי הנקבה, יהיה ממנו מחר.

כך נרובש מוקי"הם אמונם של אה" רחם בני המיעוט הערבי למילודיות לאי שותפותיחיים במדינה.

למרחב, 30.11.56

בית הדין העליון

באת ליפא

בפפת אין שטם ענינים יתקולן

לפפני אין שטםני אין נקחה

לא ירטי לקול על נקחה לקוח

לא שני שטל בפקנה לקחה.

ובן שטל פקחן לחשיות פקשטס

תקפולס — נקלחן שיופה — נקפת

פה נכל יקדו: שיוכית נקחה

לשפטס סטוריס מן גון נכל שר.

נחמו ששקנת מיל נקס מוסקס

לחם מון לקנין. לקשטות

אסיסות מלכב נקפת נקדור

קרויות קלללן בפקנה אחרון.

סו גנינו: קסם יאשר מן גון

סר דיי נסם פוי גנים קקוף?

יקצב נקתי מיל עשנו: נקפת

אם גו לא שטל מנפקי נקפת.

אם לא קסל. לנפקתי מקסילס נקפאש

נאם לא קשפטס נקפלה. נקפשי...

לא קסל מן גון קסם קיקאם כקלילים

נקפסל על אקד מיל עשנו מיל נקל

נקפסל נקפסל נקפסל

אוקס גון נקחן כחלולת נקפסל

דני השביו

יתעוררו בעלי האצמון!

אנשים בעלי"הצמון אינם יכולים להתחלל מכוסים של ראש הממשלה ושר המטותן מדישע כמאקסם.

אנשים בעלי"הצמון אינם יכולים להשלים עם כך שמשפטם של הכרצ

מדברי ראש הממשלה בכנסת!

רק אדם. ולמען לא להשאיר כל ספק בלב מישהו שאין להבדיל בין אדם לאדם. נאמר בתורתנו: „וכי יגור אתך גר בארצכם ולא תונו אותו. כאזרח מכם יהיה הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוד“. לא רק חוקה אחת לנו לגר ולאזרח. אלא יש להתייחס לגר בתוכנו באהבה. אין ערביי ישראל גרים. אלא אזרחים שוויוניות מעיקרם. אבל בנוגע לחיי אדם אין הבדל כל שהוא בנוגע לחיי אדם. אין הבדל כל שהוא בסטטוס האזרחי של האדם. חיי כל אדם הם קדושים.

„שני עקרונות קדושים אלה נפגעו באופן מזעזע במקרה מחריד זה ואני בטוח שהכנסת כולה תצטרף להרגשה שניסיתי להביע בדברי אלה ולא ייעשה עוד כן בישראל“.

„לא אחטא בחטא בזיון ביהמ"ש ולא אחווה דעה על אשמת החשודים אשר הועמדו לדין. אבל אני רואה כחובה להביע בשם הממשלה, בשם מפקדת המשטרה ובשמי האישי, חרדתי העמוקה לאפשרות מעשה זוועה כזה הפוגע ביסודות הקדושים ביותר של המוסר האנושי השאוב מתורת ישראל“.

העם היהודי וכל טובי האנושות התפארו תמיד — ובצדק — בהוקרת חייאדם. לא תרצה' הוא הצו העליון שנמסר לנו מהרסיני. ואין עם בעולם שמחשיב יותר מהעם היהודי יקר חיי אדם, בלי הבדל מין, גזע, דת ולאום. אנו למדנו כי אדם נברא בצלם אלהים. ואין איש יודע מה היה צבע עורו של האדם הראשון, שלא היה שייך לשום אומה מיוחדת. אלא היה

י"ר הכנסת יוסף שפרינצק אמר:

בבקשר עם המאורע המזעזע. עליו באה הודעת ראש הממשלה. הנני מביע בשם הכנסת כולה השתתפות בצער המשפחות השכולות ואני מבקש מאת חברי הכנסת לכבד את

זכר החללים בקימה" (כל חברי הכנסת ואורחיה קמו על רגליהם ועמדו דום לזכר החללים).

יהיה המשפט פומבי!

המאורעות הטראגיים, רצח של 49 תושבי כפר קאסם פגעו ביישוב כולו, שהודעו נוכח הגילויים הקשים ההורסים את היסוד המוסרי עליו מושתתים המדינה ומפעל תחית העם.

פרטי המאורעות הגיעו לכל פינות העולם. גורמים ערבים למדינתנו משתדלים לנצלם בעולם כולו, נגד מדינת ישראל ועמה.

קיומו של משפט נאשמי הרצח בכפר קאסם בדלתים סגורות, למרות הצהרת הגינוי של ראש הממשלה והמעמד הנעלה של הכנסת, עלול לעורר רושם של נסיון לטשטש פרטים בלתי ידועים ומחורידים. קיום המשפט בדלתים סגורות, עלול להגביר עוד יותר את הרושם הקשה שנוצר בעולם ובארץ, לאחר המקרה. לכן, מחובתנו למסור את הנאשמים למשפט פומבי והרי אין זה מונע עריכת ישיבות סגורות לביזור פרטים בטחוניים סודיים ביותר.

משפט פומבי הוא האמצעי היחיד לגילוי כל המסיבות והרקע למעשה הרצח.

משפט פומבי ישמש אמצעי חינוכי רב השפעה למניעת הישנותם של מעשי זוועה נוספים בעתיד, יהיה המשפט פומבי!

אל י"ר הכנסת, ירושלים!

אנו החתומים טוה, מצטרפים לקריאה המתפרסמת בעמוד 8 של החוברת „הכל על כפריקאסם“.

אנו תובעים:

יהיה משפטם של נאשמי הרצח בכפר קאסם — פומבי!

הקורא!

בסיפן לקרוא חוברת זו, עשה גם אתה את אשר עשו החתומים על הקריאה לקריכת משפט פומבי לנאשמי רצח כפריקאסם. קשרות אנשי ציבור, כופרים משוררים, כמאים, שהקנים ואני שיריח הצטרפו לקריאה הסיבית את בעמדי זה!

חתום והחתם את מכריך במקום המיועד לכך — במסגרת משפאל. גזור את העמוד, קטנו ושנה אותו בדואר לפי החתומת: י"ר הכני סת. הכנסת, ירושלים.

7298